

ΓΕΝΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΝΑΥΠΛΙΩ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 20 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1826.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Εγχώριοι εἰδήσεις.

Ἐκ Ναυπλίου.

Κατὰ τὴν 10 τοῦ ἐνεστῶτος μηνὸς ἐκστράτευσεν ἐντεῦθεν ὁ στρατηγὸς Νικήτας. Ὁ κατὰ πάντα ἄριστος αὗτος πολεμιστὴς, μανθάνων ὅτι αἱ Ἀθηναὶ ἀπειλοῦνται καὶ σχεδὸν κινδυνεύουσι, καὶ γνωρίζων κάλλιστα ὅτι, ἂν πέσῃ ἡ ἀκρόπολις, πίπτει εἰς μέγαν κίνδυνον ὅλη ἡ πατρίς, ἀπεφάσισεν αὐθόρμητος νὰ δράμῃ εἰς βοήθειαν· καὶ ἐν ᾧ ἄλλοι συναδελφοὶ του πολλὰ λαμβάνοντες, καὶ πολλάκις διαταττόμενοι ἢ δὲν κινοῦνται τελείως ὅπου τοὺς καλεῖ ἡ πατρίς, ἢ κινοῦνται βραδέως, αὐτὸς δὲ ὀλιγωτάτων ἐξοικονομηθεὶς ἐτοιμάσθη εἰς ἐκατρατείαν μετὰ 600 περίπου στρατιωτῶν διὰ τὰς Ἀθήνας. Ἀλλ' ἐξαίφνης φθάσασα εἰς Ναύπλιον ἡ εἰδήσις ὅτι οἱ Ἀραβες κατέλαβον τὸν ἅγιον Γεώργιον, ἠνάγκασε τὸν Νικήταν, νὰ δράμῃ ἐκεῖσε, καὶ, ἀφ' οὗ διώξῃ τὸν ἐχθρὸν ἐκεῖθεν, νὰ ἐξακολουθήσῃ τὸν εἰς τὴν Ἀττικὴν δρόμον του· ἀλλ' ὁ ἐχθρὸς μαθὼν τὴν ἐξοδὸν αὐτοῦ ἔφυγεν εἰς Τριπολιτζάν. Ἄν ὁ Νικήτας ἐπρόφθανε πρὸς Ἀραβας, ἠθέλημεν ἀκούσει λαμπρὰς νίκας καὶ νέους θριάμβους, ὡς ὁ ἴδιος γράφει πρὸς τὴν Διοίκησιν, καὶ δὲν συνειθίζει νὰ ἀλαζονεύηται, ὡς ἄξιός νὰ πρᾶττῃ, καὶ τὸ ἔδειξεν ἀπειράκις.

Ὁ Νικήτας ἐξηκολούθησε τὸν εἰς τὴν Ἀττικὴν δρόμον, καὶ ἔφθασεν ἤδη εἰς Μέγαρα, καὶ ἐνούμενος μετὰ τῶν ἐκεῖ καὶ εἰς Ἐλευσίνα ἀνδρείων ὀπλαρχηγῶν θέλει συμπράξει δραστηρίως εἰς λύσιν τῆς πολιορκίας τῆς ἀκροπόλεως τῶν Ἀθηνῶν, καὶ τῆς διαλυθείσης τοῦ ἐχθρικοῦ στρατοπέδου.

Περὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ στόλου ἀναγινώσκομεν εἰς τὸν Φίλον τοῦ Νόμου Ἀριθ. 251 ἀπὸ 11 Ὀκτωβρίου τὰ ἀκόλουθα:

Μετὰ τὸν κατὰ τὴν Μιτυλήνην ἀκροβολισμόν, ὁ ἐχθρικός στόλος, μετὰ ὀλίγων ἡμερῶν διατρίβειν εἰς Χίον, διευθύνετο κατὰ τὸ Σουατζίκι, πρὸς ἐμβίβασιν,

ὡς πιθανόν, τῶν ἐκεῖ συναγομένων Ἀσιατικῶν στρατευμάτων, τὰ ὅποια, κατὰ τῆς Σάμου διωρισμένα, πολλάκις συνήχθησαν καὶ πολλάκις διεσκορπίσθησαν εἰς τὸ παρελθὸν Δέρος· θεωρῶν ὅμως 8 μόνον τῶν πλοίων μας, ἐκεῖ τυχόντα, διὰ νὰ παρατηρήσουν τὰ κινήματά του, ὀπισθοδρόμησε καὶ ἐπέστρεψεν εἰς τὴν Χίον, ὅπου εὐρίσκετο ἕως τὴν 7 τοῦ ἐνεστῶτος.

Κατὰ τὴν 12 τοῦ ἐνεστῶτος μηνὸς ἐξέπλευσαν ἐξ Αἰγίνης τέσσαρα πλοῖα πολεμικὰ Ψαριανὰ, καὶ τὸ πυρπολικὸν τοῦ Κανάρη, καὶ διευθύνθησαν εἰς τὸν στόλον, ὅπου εὐρίσκεται καὶ ὁ ναύαρχος τῶν Ψαριανῶν Κ. Νικόλαος Ἀποστόλου. Ἐκτὸς τῶν πλοίων τούτων ἔχουσιν οἱ Ψαριανοὶ καὶ ἄλλα τρία πλοῖα εἰς τὸν Σαρωνικὸν κόλπον, τὰ ὅποια περιπλέουσι τὴν Ἀττικὴν, παραφυλάττουσι τὰ παράλια, καὶ συμπράττουσιν εἰς τὰ κατὰ τοῦ ἐχθροῦ κινήματα τῶν Ἑλληνικῶν στρατευμάτων.

Οἱ Ψαριανοὶ ἔμειναν ὀλίγοι καὶ ἄποροι μετὰ τὴν διαπαντὸς ἀξιοθελήτητον συμφαρὰν των· ἀλλ' εἶναι πολλοὶ καὶ εὐποροὶ κατὰ τὴν προθυμίαν, καὶ λησμονοῦντες τὴν μερικὴν δυστυχίαν δὲν λείπουσιν ἀπὸ τοῦ νὰ συντρέχωσιν εἰς τὴν κοινὴν εὐτυχίαν, καὶ φιλοτιμούμενοι, τὰ ἀδύνατα δυνατὰ κάμνουσι, διὰ νὰ μὴ φανῶσιν ἀμελεῖς εἰς τὴν ἀνάγκην τῆς πατρίδος. Καὶ ταύτην τὴν φορὰν ἐξοικονομήσαντες τὰ πλοῖα ἐξ ἰδίων διὰ τὴν κοινὴν ἀπορίαν, τὰ ἀπέστειλαν, νὰ συναγωνισθῶσιν ἐναντίον τοῦ ἐχθροῦ μετὰ τῶν ἀδελφῶν των Ὑδραίων καὶ Πετσεωτῶν, παρὰ τῶν ἀξίων ναυάρχων Ἀ. Μιαούλη καὶ Γ. Ἀνδρυντζάνου ὀδηγουμένων, διὰ νὰ συμμεθέωσι καὶ τῆς δόξης καὶ τῶν δικαίων ἐπαίνων.

Κατὰ τὴν 8 τοῦ ἐνεστῶτος μηνὸς ἐφάνησαν 14 ἐχθρικά πλοῖα ἐκ τοῦ εἰς Νεόκαστρον ἐνδισκομένου στόλου, ἐξ ὧν δύο φρεγάται, δύο βρίκια, καὶ δέκα κορβέται, ἐκπλέοντα ἐξωθεν τοῦ Βενατίκου πρὸς τὸ πέλαγος. Κατὰ τὴν 9 περὶ τὴν αὐτὴν ἐφάνησαν τέσσαρα ἐκ τῶν πλοίων αὐτῶν, δηλ. μία φρε-

γῆτα, δύο κορβέται καὶ ἓν ἐρίκιον, ἔξωθεν τοῦ λι-
μένος τῶν Κυτρίων εἰς τὸν Μεσσηνιακὸν κόλπον,
φρεντα Ἀγγλικὴν σημαίαν. Ὁ καιρὸς ἦτον γαλη-
νίος. Ἐκίνησαν ἀμέσως ἐξ πλοιάρια (σκαμπαβίαι)
καὶ ὑπῆσαν εἰς τὸν Ἀρμυρὸν, ὅπου κτυπήθentes εἰ
ἐχθροὶ παρὰ τῶν ἡμετέρων ἐπέστρεψαν μετὰ βλάβης.
Πρὶν δὲ τὴν μεσημβρίαν ἠγέσθη ἄνεμος δυτικὸς, καὶ
ἦτον εἰς τὰ πρῶτα τέσσαρα καὶ ἄλλα, μία φρεγά-
τα καὶ δύο κορβέται, καὶ πλησιάσαντα ἐκανονοβόλουν
τὴν εἰς Κυτρίας Ἑλληνικὸν πολεμικὸν πλοῖον, Λεονί-
δος ὀνομαζόμενον, ἀπὸ μεσημβρίας ἕως δείλης· ἄλ-
λα, χάριτι θεῆς, ἡ βλάβη ἐστάθη μικροτάτη· ἐξ
ἐναντίας οἱ ἐχθροὶ ἐβλάφθησαν μεγάλως, βαλλόμενοι
καὶ παρὰ τοῦ πλοίου καὶ παρὰ τῶν ἐκεῖ εὐρεθέντων
Σπαρτιατῶν. — Διοικητὴς τοῦ εἰρημένου Ἑλληνι-
κοῦ πλοίου εἶναι ὁ Κύριος Δημητράκης Ν. Λάμπρου
Πετσεώτης, ἀνὴρ εὐτολμὸς καὶ ἀνδρεὺς· ἐκπληροῖ
ἄριστα τὸ πρὸς τὴν πατρίδα χρέος, καὶ ἐκτελεῖ εὐ-
πειθῶς τὰς διατάγας τῆς Διοικήσεως. Μεθ' ἑνὸς
πλοίου ἐτόλμησεν ὁ ἄξιος οὗτος πλοίαρχος νὰ πολε-
μήσῃ πρὸς τόσα ἐχθρικά, καὶ ὀλίγον βλαφθεὶς ἐβλα-
ψε πολὺ.

— Μετὰ τὴν πρὸς τὰ Καλάβρυτα ἐκστρατεί-
αν ἐπέστρεψεν ὁ Ἱμπεραχίμης εἰς Τριπολιτζάν· μέ-
ρος δὲ τοῦ στρατεύματός του κινήθεν ἐκεῖθεν ἐπὶ δὴκεν
εἰς τινὰ τῶν δυτικῶν χωρίων τοῦ Ἀργεῶς, καὶ ἔ-
φθασεν ἕως εἰς τὸν ἅγιον Γεώργιον, χωρίον τῆς Κο-
ρίνθου, καὶ εἰς ἄλλα αὐτῆς χωρία. Ὁ σκοπὸς τοῦ
κινήματος τούτου δὲν ἦτον ἄλλος εἰμὴ σύναξις τροφῶν
καὶ ἄλλων ἐπιτηδεύων εἰς προμήθευσιν τῆς Τριπολι-
τζᾶς· ἀλλὰ μικρὸν τὸ κέρδος· διότι κτυπηθεὶς ὁ
ἐχθρὸς καὶ βλαφθεὶς ἠναγκάσθη νὰ παραιτήσῃ εἰς τοὺς
Ἕλληνας τὸ πλεῖστον μέρος τῶν φορτίων μετ' αὐ-
τῶν τῶν ζώων. Κινεῖται δὲ ὁ Ἱμπεραχίμης τῶρα πρὸς
τὰ κατὰ τὴν Μεσσηνίαν φρούρια.

Ἄν ὁ ἐξαετὴς ὀλέθριος πόλεμος πρὸς τοὺς πολυ-
χρονίους ἐξωλεστάτους τυράννους μᾶς ἔκαμε ν' ἀμε-
λήσωμεν πρὸς καιρὸν τὰς Μούσας, δὲν ἐσβύσεν ὁ-
μως ἀπὸ τῶν ψυχῶν ἡμῶν καὶ τὸν πρὸς αὐτὰς ἐν-
θεσμὸν ἔρωτα, καὶ οὐδὲ κατ' αὐτὸν τὸν πόλεμον τὰς
ἀφίνομεν ἀπεριποίητους, καθ' ὅσον συγχωροῦσιν αἱ
περιστάσεις· καὶ ἰδοὺ ἀνεγείρεται εἰς αὐτὰς ναῖδιον
καὶ εἰς τὴν Πάρον, ὡς γίνεται δῆλον ἐκ τῆς ἀκο-
λούθου ἐδοκιμήσεως.

Ἐδοκιμαῖται τὸ Πανελλήνιον ὅτι, Θεοῦ εὐδοκούντος,
εὐρομεν διδάσκαλον ἐνάρετον καὶ σεφὸν, τὸν Ἰωσήφ

Διστομίτην, τὸν ὁποῖον καὶ συνεστήσαμεν εἰς τὴν
ἐν τῇ νήσῳ μας Ἑλληνικὴν Σχολὴν, ἵνα παραδίδωσι
φιλολογίαν, καὶ δις τῆς ἐβδομάδος τὴν σειρὰν τῶν
μαθηματικῶν· ὡσαύτως καὶ διδάσκαλον τῆς ἀλληλοδι-
δακτικῆς, τὸν Κύριον Γεώργιον Σκορδίλην. Διὸ καὶ
προσκαλοῦνται, ὅσοι βούλονται, νὰ πέμψωσι τοὺς
φιλτάτους τῶν ἐνταῦθα, οἵτινες θέλουσι διδάσκεσθαι
ἀμισθί, καὶ μετὰ τῆς ἀπαιτουμένης ἐπιμελείας ἅ-
παντὰ τὰ ἐν τῇ σχολῇ ταύτῃ διδασκόμενα μα-
θήματα.

Ἄλλ' ἐπειδὴ καὶ τὰ χρηματικὰ μέσα τῶν κατοί-
κων τῆς νήσου ταύτης δὲν ἀναλογοῦν μὲ τὴν προ-
θυμίαν καὶ τὸν ζῆλον αὐτῶν, εἰς τὸ νὰ βελτιωθῇ
ἡ σχολή, καὶ ὁδεύωσι τὰ τῆς σχολῆς συστηματι-
κώτερα, κατ' εὐχὴν τῆς νεολαίας, παρακαλοῦνται
οἱ φιλογενεῖς τε καὶ φιλέλληνες πάντες, ὅπως συν-
δράμωσιν, οἱ μὲν διὰ βιβλίων, οἱ δὲ διὰ χρημα-
τικῆς καταβολῆς, οἱ δὲ καὶ δι' ἄλλης ὁποιασδήποτε
συνεισφορᾶς, τὴν ὁποίαν εἰς ἀπαρτισμὸν τῆς scho-
λῆς κρίνωσιν ἀναγκαίαν· διὰ τὰ ὁποῖα εὐγνωμονοῦσα
ἡ νεολαία μας κηρύξει ὑμᾶς εὐεργέτας τῆς.

Ἐν Πάρῳ τῇ 4 Ὀκτωβρίου 1826.

Οἱ ἔφοροι τῆς σχολῆς

Μ. Μάτζας Μαυρογένης.

Τζώρτζης Χαμάρτος.

Εἰς τὴν χαρτοποιὰν ταύτην ἀγγελίαν τῶν χρηστῶν
Παρίων προσθέτομεν καὶ ἄλλην φιλάνθρωπον.

Ὁ Κύριος Θεόφιλος Καίρης, τοῦ ὁποῖου ἡ ἀρε-
τὴ καὶ ἡ παιδεία εἶναι τοῖς πᾶσι γνωστὰ, ἀφ' οὗ
ἄρχισε νὰ ἀναλαμβάνῃ ἀπὸ τῆς κατεχούσης αὐτὸν
ἀσθενείας, ἀπεφάσισε νὰ ἀφιερῶν εἰς τὴν ἀνατρο-
φὴν τῶν εἰς τὰς ὁδοὺς εὐρισκομένων ὁρφανῶν παιδίων.
Θέλει προσπαθήσῃ λοιπὸν, νὰ συσταθῇ εἰς τὴν
Ἄνδρον ὁρφανοτροφεῖον, ὅπου θέλουσι τρέφεσθαι, ἐν-
δύεσθαι, καὶ διδάσκεσθαι τὰ γράμματα κατὰ τὴν
ἀλληλοδιδασκτικὴν μέθοδον, ὅσα ὁρφανὰ αἱ περιστάσεις
καὶ τῶν ὁρφανοφίλων ἡ συνδρομὴ τῶ συγχωρήσωσι
νὰ παραλάβῃ εἰς τὸ ἐν Ἄνδρῳ αὐτὸ ὁρφανοτροφεῖον.
Ὅθεν καὶ μετὰ τὴν τελείαν ἀνάρρωσίν του θέλει πε-
ριέλθῃ διάφορα τῆς Ἑλλάδος μέρη ἐπ' αὐτὸ τοῦτο.
Μετὰ δὲ τοῦ ὁρφανοτροφείου τὴν σύστασιν μελετᾷ
νὰ περάσῃ εἰς κἀνὲν τῆς Ἑλβετίας μέρος, διὰ νὰ
προσπαθήσῃ, νὰ συσταθῇ ἐκεῖ Ἑλληνικὸν Γυμνάσιον,
ὅπου θέλουσιν ἐκπαιδεύεσθαι ὅσα τῶν ὁρφανῶν δεί-
ξωσι πνεύματος δεξιότητα καὶ καρδίας εὐθύτητα, καὶ
ὅσα τῶν εὐκαταστάτων παιδία εὐχαριστηθῶσιν οἱ γέ-
νεις τῶν νὰ πέμψωσιν ἐκεῖ πρὸς ἐκπαίδευσίν των,

πληθύνοντες τὰ απαιτούμενα εἰς τοῦτο ἔξοδα. Ὅστις λοιπὸν ἐπιθυμεῖ νὰ συνδράμῃ εἰς τὴν σύστασιν τοῦ ὀρφανοτροφείου τούτου, ἢ εὐχαριστεῖται νὰ ἐμπιστευθῇ τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν παιδίων του εἰς τὸν Κ. Θεόφιλον, θέλει γράφει πρὸς αὐτὸν· διὰ νὰ μὴ παραπτώσῃ δὲ τὰ γράμματά του θέλει τὰ διευθύνει διὰ τοῦ ἐν Σύρᾳ Κ. Δημητρίου Νικολάου Καίρη.

Ἐπιστολὴ τοῦ Κ. Παυλοῦκη, ἐκ τοῦ πρωτοτύπου Ἰταλικῷ μεταφρασθεῖσα, εἰς τὴν ὁποίαν ἐγένετο ἡ προεκδοθεῖσα εἰς τὸν προηγούμενον Ἀριθ. 1 ἀπάντησις.

Ἀριθ. 193.

Ἀπορῶ μεγάλως, ὅτι ἐναντίον τῆς κατὰ διαταγὴν τῆς Σεβαστῆς Διοικήσεώς μου γενομένης εἰς αὐτὴν τὴν διοικητικὴν Ἐπιτροπὴν τὸν παρελθόντα Αὐγουστον ἀπαγορεύσεως νὰ ἐπισκέπτονται τὰ ὑπὸ τὴν αὐτοκρατορικὴν βασιλικὴν σημαίαν πλοῖα, καὶ νὰ κρατῆται κανὲν πλοῖον (ἐξαιρουμένων τῶν ὅσα μὲ ἀποδεδειγμένον λαθρεμπόριον τοῦ πολέμου ἤθελαν τῶν ὁρίων διευθύνεσθαι εἰς λιμένα τινὰ κανονικῶς ἀποκλεισμένον) καταδρομεὺς τις Ἕλληνας ἐπιμένει ἤδη ἐξακολουθῶν τὴν ἀπαγορευμένην ἐπίσκεψιν, καὶ τέλος ἐτόλμησε νὰ ἐκκλίνῃ ἀπὸ τὴν διεύθυνσίν των τὰ πλοῖα, καὶ νὰ τὰ ἐδηγήσῃ εἰς τὸ Ναύπλιον, ὥστε ἀντὶ νὰ ἀπολυθοῦν ταῦτα πάραυτα, καὶ νὰ τιμωρηθῇ ὁ καταδρομεὺς, ὅστις αὐτογνωμόνως ἔπραξε, καὶ νὰ ὑποχρεωθῇ εἰς ἀπόδοσιν πάσης ζημίας προξενηθείσης εἰς τὸ λειψὸν πλοῖον, ἢ αὐτὴ διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ ἀποδέχεται τὴν ἀτακτὸν πρᾶξιν, αἰτεῖ νὰ παρουσιασθῇ ὁ ἐμπορικὸς πλοίαρχος εἰς τὸ παρ' αὐτῆς συστηθὲν δικαστήριον τῶν λειῶν, καὶ παραπονεῖται διότι τὰ πλοῖά μου ἀναλαμβάνουν τὰ ἐμπορικὰ πλοῖα, τὰ ὅποια ἰδιωτικῶς ἐκρατήθησαν μὲ μόνον τὸν σκοπὸν νὰ ληστευθῶσιν.

Τοιαύτη εἶναι ἡ περίπτωσις τοῦ Ἀντωνίου Σιόλιτικ Ἀυστριακοῦ ἐμπορικοῦ πλοίαρχου τοῦ βρικόιου Μαγδονάλ, τὸ ὅποιον διευθύνετο ἀπὸ τὴν Τεργίστην εἰς Κύπρον, Βερούτιον καὶ Ἀλεξανδρέταν, καὶ ἐκρατήθη ἀπὸ τὸ Σπετζιώτικόν βρικόιον Ναπολέων τοῦ πλοίαρχου Νικολάου Κολοράφτη ὁδοήκοντα μίλια μακρὰν τῆς Κρήτης, καὶ τὴν παρελθούσαν νύκτα μετεκομίσθη ἐνταῦθα παρὰ τοῦ εἰρημένου καταδρομῆως, ὅστις, ὡς δικαίως ὑποθέτω, δὲν ἔχει τακτικὰ ἔγγραφα, καὶ μολοντοῦτο προστατεύεται παρὰ τῆς διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς πλοῖον, τὸ ὅποιον διὰ προσταγῆς μου ἐλήφθη σήμερον, εἰδοποιηθείσης συγχρόνως αὐτῆς τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἐν ᾧ ἀνακαλῶ τὴν διοικητικὴν Ἐπιτροπὴν νὰ ἐνερ-

γήσῃ νὰ φυλάττεται ἡ ἀπόλυτος ἀπαγορεύσις (τὴν ὁποίαν κατὰ θέλησιν τῆς σεβαστῆς Διοικήσεώς μου ἐπαναλαμβάνω) ἀφορῶσα τὴν ἐπίσκεψιν τῶν ὑπὸ τὴν αὐτοκρατορικὴν βασιλικὴν σημαίαν πλοίων, τὴν καθιστῶ ὑπεύθυνον τῆς αὐστηρότητος, τὴν ὁποίαν θέλω μετέλθει, ὅταν ἡ τοιαύτη εἰδοποίησις ἤθελεν ἀπερισκέπτως λησμονηθῇ, καὶ αἰτῶ τὴν ἀμέσους ἀποδοσιν τῶν τριῶν μικρῶν κουτίων, τὰ ὅποια ὁ καταδρομεὺς ἐπῆρεν ἀπὸ τὸ εἰρημένον Αὐστριακὸν ἐμπορικὸν πλοῖον, καὶ ὅλα τὰ ἔγγραφα καὶ τὰς ἀποδείξεις του, τὰ ὅποια κατ' εὐδέναν τρόπον δὲν ἀνήκουν εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν νὰ ἀναγνωρίσῃ, ἀν εἶναι τακτικὰ ἢ ὄχι, ἀλλὰ εἰς τὸν ἀνώτερον, εἰς τὸν ὁποῖον ὑπόκειται τὸ πλοῖον. Ἀπὸ τὸ μέρος, ὅθεν ἤρχετο τὸ πλοῖον, ἀπὸ τὴν διεύθυνσίν του καὶ ἀπὸ τὸ φόρτίον τῶν ἀπλῶν πραγμάτων συναγεται, ὅτι δὲν εἶτο δυνατόν ποτε νὰ δοθῇ καμμίᾳ ὑποψία, διὰ νὰ κρατηθῇ αὐτὸ, καὶ μάλιστα εἰς τὰ νερά, ὅπου ἀπαντήθη.

Ναύπλιον 12, Ὀκτωβρίου 1826.

2 $\frac{1}{8}$ ὥρας μετὰ τὴν μεσημβρίαν.

Μαρκέζος Παυλοῦκης, Διοικητὴς
τῶν ναυτικῶν δυνάμεων τῆς αὐτῆς
Αἰ. Β. Α. Μ.

Πρὸς τὴν οὕτως ὀνομαζομένην Ἑλληνικὴν
Διοικητικὴν Ἐπιτροπὴν
Εἰς Ναύπλιον.

Ἀριθ. 108. Ἡ ἀντὶ θαλασσίον δικαστηρίου
ἐπιτροπὴ,

Θωρήσασα τὴν ὑπὸ 30 Σεπτεμβρίου ἀναφορὰν τοῦ ἀποκλειστοῦ τῶν Μεθωκορώνων καὶ Νεοκάστρου Κ. Νικολάου Ράφτη, διοικητοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ πλοίου ὁ Ναπολέων, πρὸς τὴν σεβαστὴν Διοικητικὴν Ἐπιτροπὴν, καὶ διὰ τῆς ὑπ' Ἀριθ. 3416 ἐπιστημειώσεως τῆς πρὸς τὸ δικαστήριον τοῦτο διευθυνομένην, διὰ τῆς ὁποίας ἀναφέρων ὅτι, ἀποκλείων τὰ διαληφθέντα φερόρια, ἀπεμακρύνῃ ἐκ τῶν ἐναντίων ἀνέμων εἰς τὰ ὕδατα τῆς Κρήτης ὅπου ἀπήντησε τὸ Αὐστριακὸν βρικόιον ὀνόματι Μακδονάλ κυβερνώμενον παρὰ τοῦ Ἀντωνίου Σιόλιτη, διευθυνομένον ἐκ Τριεστίνου εἰς Κύπρον, Βερούτιον, καὶ Σκενδερόνα, καὶ ἐπισκεψάμενος αὐτὸ, εὑρε διαφόρους κόλους μὴ περιεχομένους εἰς τὴν δήλωσιν τῶν πραγμάτων (manifesto), καὶ σφαίρας κανονίων εἰς τὴν καμάραν τοῦ πλοίου. Περὶ τού-

ἐρώτησε τὸν γραμματέα τοῦ πλοίου, ὅστις ἀπε-
ρίθη ὅτι δὲν ἤξεύρει· ἀλλ' ὅτι εὐρίσκονται καὶ ἄλλαι εἰς
τὸν στοῖβαν.

Τούτων ἕνεκα, καὶ τῶν εὐρεθεισῶν Τουρκικῶν ἐπι-
ταλῶν, συνέλαβε τὸ διαληφθὲν Αὐστριακὸν βρίκιον Μακ-
δονὰλ, καὶ ὠδηγήσας αὐτὸ ἐνταῦθα ζητεῖ τὴν κρίσιν
καὶ ἀπόφασιν τοῦ θαλασσίου δικαστηρίου περὶ τούτου.

Ἐχοῦσα ὑπ' ὅψιν τὴν ὑπ' Ἀριθ. 294 ἐπι-
τραφεῖσαν πράξιν τοῦ δικαστηρίου τούτου, δι' ἧς προσ-
κάλεσε τὸν πλοίαρχον Ἀντώνιον Σιόλιτητς νὰ παρου-
σιασθῇ εἰς τὸ δικαστήριον μετὰ τοῦ γραμματέως αὐ-
τοῦ, καὶ τεσσάρων ναυτῶν του, καὶ νὰ παραστήσῃ
συνάμα τὸ ἡμερολόγιόν του.

Ἀναγνοῦσα τὴν ὑπὸ α. Ὀκτωβρίου ἀναφορὰν τοῦ
Κ. Νικολάου Ἀδριανῶ, ἐπιτρόπου τοῦ Κ. Ν. Ῥάφτη,
διὰ τῆς ὁποίας ἀναφέρων ὅτι ὁ κατασχεθεὶς Ἀ. Σιό-
λιτητς γνωρίζων ἑαυτὸν παραβιαστὴν τῆς οὐδετερότη-
τος, καὶ ἐπομένως ὑπεύθυνον, ἀντὶ νὰ παρουσιασθῇ εἰς
τὸ θαλάσσιον δικαστήριον, ὡς προσεκλήθη, ἐδραπέ-
τευσεν, ἀπαιτεῖ τὴν δήμευσιν τοῦ κατασχεθέντος πλοί-
ου, καὶ τοῦ φορτίου.

Περίληψιν λαβοῦσα ἐκ τῆς ὑπὸ 12 Ὀ-
κτωβρίου Ε. Ν. πράξεως τοῦ Αὐστριακοῦ ναυάρχου
Παυλούτζη πρὸς τὴν Σεβαστὴν Διοικητικὴν Ἐπιτρο-
πὴν, καὶ παρ' αὐτῆς διευθυνομένην πρὸς τὸ δικαστήριον
τοῦτο, ὅτι ὁ Ἕλλην πλοίαρχος Ν. Ῥάφτης ἐναντίον
τῶν διαταγῶν τῆς ἰδίας αὐτοῦ διοικήσεως, συνέλαβε
μακρὰν τῶν Μοθωκορώνων ὀγδοήκοντα μίλια τὸ Αὐστρια-
κὸν βρίκιον Μακδονὰλ, κυβερνόμενον παρὰ τοῦ Ἀν-
τωνίου Σιόλιτητς, τὸ ὁποῖον κατὰ διαταγὴν τοῦ ἰδίου
ναυάρχου ἐπάρθη ὁπίσω.

Θεωρήσασα τὴν ὑπὸ 3 Ὀκτωβρίου κατηγορίαν
τοῦ δημοσίου συνηγόρου, ἀπαιτοῦντος τὴν δήμευσιν
τοῦ διαληφθέντος Αὐστριακοῦ βρικίου, ὁ Μακδονὰλ,
τοῦ φορτίου, καὶ τοῦ ναύλου αὐτοῦ, καὶ τὴν ποινὴν
τοῦ πλοίαρχου Ἀ. Σιόλιτητς διὰ τὰς ἐφεξῆς αἰτίας:

Α'. Διότι εὐρέθησαν εἰς τὸ πλοῖον αὐτοῦ πραγμα-
τεῖαι μὴ διαλαμβανόμεναι εἰς τὴν δήλωσιν τῶν πραγ-
ματειῶν.

Β'. Διότι εὐρέθησαν εἰς τὴν καμάραν τοῦ αὐτοῦ
πλοίου σφαῖραι κανονίων, καὶ, κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ
γραμματέως, καὶ εἰς τὴν στοῖβαν τοῦ πλοίου προσέτι
καὶ ἔγγραφα Τουρκικά.

Γ'. Διότι προσκληθεὶς ὁ πλοίαρχος Ἀντώνιος Σιό-
λιτητς, διὰ νὰ παρουσιασθῇ εἰς τὸ δικαστήριον, οὐχὶ

μόνον δὲν ὑπήκουσεν, ἀλλὰ προστρέξας πρὸς τὸν Αὐ-
στριακὸν ναύαρχον Παυλούτζην, ἐδραπέτευσεν καὶ ἐν τέλει

Ἐξάγουσα Α'. ὅτι ὁ ἀποκλειστὴς τῶν Μοθω-
κορώνων Κ. Ν. Ῥάφτης ἀπομακρυνόμενος ἀπὸ αὐτὰ
πρὸς τὸ πέλαγος, καθόλου δὲν παρεκτρέψατο τῶν ὁ-
ποίων ἔλαβε παρὰ τῆς Σ. Διοικήσεως ὁδηγιῶν.

Β'. Ὅτι ὁ κατασχεθεὶς πλοίαρχος Ἀ. Σιόλιτητς
δὲν ὑπήκουσεν εἰς τὴν πρόσκλησιν τοῦ δικαστηρίου,
ἀλλ' ἐδραπέτευσεν.

Γ'. Ὅτι ἐκ τῆς δραπέτευσεως καὶ φυγοδικίας του,
καθὼς καὶ ἐκ τῶν εὐρεθέντων εἰς τὸ πλοῖον του Τουρκι-
κῶν γραμμάτων, ἐπιβεβαιοῦνται τὰ παρὰ τοῦ ἀπο-
κλειστοῦ Κ. Ν. Ῥάφτη ἀναφερόμενα, δηλαδὴ ὅτι εἶ-
χε πραγματείας μὴ διαλαμβανόμενας ἐν τῇ δηλώσει,
καὶ ὅτι μετεκόμιζε σφαῖρας κανονίων εἰς ἐχθρικοὺς τόπους.

Δ'. Ὅτι τὸ ὑπόλοιπον τοῦ φορτίου διὰ τὰς εἰ-
ρημένας αἰτίας ἀποκαθίσταται ἰδιοκτησία Τουρκική.

Δυνάμει τῶν ὑπ' ὅψιν αὐτῆς θαλασσίων νόμων,
καὶ τῶν περὶ οὐδετερότητος κανόνων κατὰ τὸ δικαίωμα τῶν
ἐθνῶν καὶ τοῦ πολέμου,

Ἀποφασίζει·

Α'. Τὸ Αὐστριακὸν βρίκιον Μακδονὰλ, κυβερνόμενον
παρὰ τοῦ Ἀντωνίου Σιόλιτητς, καὶ τὸ φορτίον αὐ-
τοῦ εἰςὶ λεία νόμιμος.

Β'. Διαφυλάττεται τὸ δικαίωμα πρὸς τὸν κατασχε-
θέντα καὶ δραπέτευσαντα Ἀ. Σιόλιτητς νὰ ἀπο-
λογηθῇ εἰς τὸ δικαστήριον ἐντὸς τῆς προθεσμίας
ἑξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς παρούσης.

Γ'. Πᾶσα οἰαδήποτε ζήτησις γινομένη μετὰ τὴν προ-
θεσμίαν τῶν ἑξ μηνῶν περὶ τῆς λείας ταύτης ἀ-
πορρίπτεται.

Ἐξεδόθη ἐν Ναυπλίῳ τῇ 12 Ὀκτωβρίου 1826.

Ὁ Πρόεδρος

Δ. Ὀρφανός.

Ν. Κρίτζος.

Ν. Γερακάκης.

Κάρολος Δρακόπουλος.

Κ. Τασσίικας.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
Νικόλαος Φλογαίτης.

Ἰσον ἀπαράλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ.

(Τ. Σ.) Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
Ν. Φλογαίτης.